

ศุกร
24
พฤษภาคม

สัปดาห์ที่ 7
เทศกาลธรรมดา

สดด 119:12,15-17,
18-20,27,34-35

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

วันวิสาขบูชา

บทอ่านที่ 1

บสร 6:5-17

ปากหวานทวิจนวนมิตรสหาย วาจาสุภาพส่งเสริมอภัยคัยไมตรี มิมิตรมากไว้เป็นการดี แต่จงมีที่ปรึกษาเพียงคนเดียวในพันคน ถ้าท่านต้องการมีเพื่อน จงลองใจเขาก่อน อย่าด่วนไวใจเขา บางคนเป็นเพื่อนเมื่อได้ประโยชน์ แต่เมื่อท่านลำบาก เขาก็หายหน้าไป มิตรบางคนกลายเป็นศัตรู และนำการวิวาทกับท่านไป โปนทะนาให้ท่านต้องอับอาย บางคนเป็นเพื่อนกิน แต่เมื่อท่านลำบาก เขาก็หายหน้าไป เมื่อทุกอย่างราบรื่น เขาก็เป็นเพื่อนคู่ใจ ทำตนเป็นนาย บังอาจสั่งผู้รับใช้ของท่าน แต่เมื่อท่านตกอับ เขาก็จะลุกขึ้นมาเป็นศัตรูกับท่าน คอยหลีกเลี่ยงไม่พบหน้าท่าน จงอยู่ห่างจากศัตรูของท่าน และจงคอยระวังมิตรสหายของท่าน มิตรสหายชื่อสัตย์เป็นที่ปกป้องแข็งแรง ใครพบมิตรเช่นนี้ก็เหมือนได้พบสมบัติ มิตรสหายชื่อสัตย์หาค่ามิได้ ไม่มีมาตรใดวัดค่าของเขาได้ มิตรสหายชื่อสัตย์เป็นเสมือนยาอายุวัฒนะ ผู้ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะพบเขาได้ ผู้ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมรักขามิตรภาพอย่างมั่นคง เขาเป็นเช่นใด มิตรสหายของเขาก็เป็นเช่นนั้น

พระวรสาร

มก 10:1-12

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากที่นั่นเข้าไปในเขตแคว้นยูเดียและอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน ประชาชนมาเฝ้าพระองค์อีกครึ่งหนึ่ง พระองค์จึงทรงสอนเขาอีกเช่นเคย ชาวฟาริสีบางคนทูลถามหวังจะจับผิดพระองค์ว่า “เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่ชายจะหย่ากับภรรยา” พระองค์ตรัสตอบว่า “โมเสสได้บัญญัติไว้ว่าอย่างไร เขาทูลตอบว่า “โมเสสอนุญาตให้ทำหนังสือหย่าร้างและหย่ากันได้” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “เพราะใจคือหยาบกระด้างของท่าน โมเสสจึงได้เขียนบัญญัติข้อนี้ไว้ แต่เมื่อแรกสร้างโลกนั้น พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นชายและหญิง ดังนั้น ชายจะละบิตามารดา และชายหญิงจะเป็นเนื้อเดียวกัน ดังนี้ เขาจึงไม่เป็นสองอีกต่อไป แต่เป็นเนื้อเดียวกัน ดังนั้นสิ่งที่พระเจ้าทรงรวมกันไว้ มนุษย์อย่าแยกเลย” เมื่อกลับเข้าไปในบ้านแล้ว บรรดาศิษย์ทูลถามถึงเรื่องนี้อีก พระองค์จึงตรัสตอบว่า “ผู้ใดหย่าร้างภรรยา และแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง ก็ทำผิดประเวณีต่อภรรยาคนเดิม และถ้าหญิงคนหนึ่งหย่ากับสามีไปแต่งงานกับอีกคนหนึ่ง ก็ทำผิดประเวณีเช่นเดียวกัน”

ข้อคิด

โมเสสกำหนดข้อกฎหมายให้หย่าร้างได้ ก็เพราะความใจดีกระด้างของผู้ที่ปรารถนาจะอยู่ในบาปต่อไป พวกเขาแยกเหตุผลนานาประการเข้าข้างตนเองเพื่อให้หลุดพ้นจากพันธะที่พวกเขาสร้างขึ้นไว้ และทำยที่สุดก็โยนความรับผิดชอบดังกล่าวให้เกิดข้อกฎหมายที่สามารถปฏิบัติได้ เพื่อจะได้ทำในสิ่งที่ปรารถนา นำสงสารผู้ที่ถูกเอาเปรียบในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ถ้าพระวาจาของพระเยซูเจ้าก่อให้เกิดความตระหนักอีกทั้งการปฏิบัติเพื่อการยกย่องให้เกียรติกันและกันอย่างดีแล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดอำนวยการพระพรแก่บุตรของพระองค์เหล่านี้ด้วยเทอญ